

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1189/2022
08.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела непружање помоћи из члана 127. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Дарка Милисављевића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Петровцу на Млави Кв 57/22 од 07.09.2022. године у седници већа одржаној дана 08.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажног решења Основног суда у Петровцу на Млави Кв 57/22 од 07.09.2022. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Петровцу на Млави Кт 77/20 од 12.08.2022. године делимично је усвојен захтев за исплату награде браниоца осумњиченог, адвоката Дарка Милисављевића, те је одобрена исплата у износу од 131.250,00 динара, док је у осталом делу, у износу од 70.250,00 динара, захтев за исплату награде браниоца одбијен. Ставом 2. наведеног решења наложено је рачуноводству Основног јавног тужилаштва у Петровцу на Млави да на рачун окривљеног исплати износ од 131.250,00 динара.

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави Кв 57/22 од 07.09.2022. године, преиначено је првостепено решење, тако што је делимично усвојен захтев за исплату награде браниоца осумњиченог, адвоката Дарка Милосављевића, па је одобрена исплата у износу од 147.750,00 динара, док је у осталом делу, у износу од 65.000,00 динара захтев за исплату награда адвоката одбијен, а рачуноводству Основног јавног тужилаштва у Петровцу на Млави је наложено да на рачун окривљеног изврши исплату у износу од 147.750,00 динара.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Милисављевић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажног решења Основног суда у Петровцу на Млави Кв 57/22 од 07.09.2022. године, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП,

са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијано решење преиначи тако што ће окривљеном досудити трошкове кривичног поступка на име награде браниоца за састав жалбе у траженом износу. Бранилац је предложио да се осумњиченом досуде трошкови кривичног поступка на име награде браниоца за састав захтева за заштиту законитости у износу од 33.000,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, с тим што је означава као повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводима да је Основни суд у Петровцу на Млави побијаним решењем Кв 57/22 од 07.09.2022. године, усвојио жалбу браниоца окривљеног изјављену против решења о трошковима поступка Основног јавног тужиоца у Петровцу на Млави Кт 77/20 од 12.08.2022. године и побијано решење преиначио, с тим што осумњиченом није досуђен пун износ накнаде трошкова на име награде браниоца за састав наведене жалбе, већ само износ од 8.250,00 динара. У вези са тим бранилац у захтеву истиче да је суд повредио закон на штету окривљеног тиме што није применио одредбу Тарифног броја 5 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, којим је нормирана висина награде за састављање правних лекова у које спада и жалба, заузимајући погрешно становиште да жалба „спада у категорију осталих поднесака“.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је, поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП, наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује, да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 4, Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из Тар.бр.1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% награде из Тар.бр.1, за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Тарифним бројем 5, у ставу 1. наведене Тарифе, прописано је да адвокату припада награда из Тар.бр.1, за састављање: жалбе против решења о задржавању, жалбе против решења о одређивању или продужењу притвора, жалбе против решења о спровођењу истраге, приговора на оптужницу, одговора на жалбу, жалбе оштећеног, одговора на захтев за понављање кривичног поступка и молбе за помиловање, док према ставу 2. истог Тарифног броја адвокату припада награда из Тарифног броја 1, увећана за 100% за састављање: жалбе против пресуде, жалбе против решења којим се изриче мера безбедности или васпитна мера, жалбе против решења о одузимању имовинске користи проистекле из кривичног дела, захтева за понављање кривичног поступка и предлога за подизање захтева за заштиту законитости.

Дакле, награда за састављање жалбе на решење о трошковима кривичног поступка није предвиђена Тарифним бројем 5, став 1. и 2., а како то наводи бранилац окривљеног у поднетом захтеву, већ се жалба има третирати као „остали поднесци“ у кривичном поступку, сходно ставу 2. Тарифног броја 4, Тарифе о наградама или накнадама трошкова за рад адвоката, за чије састављање адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1, како то правилно закључује нижестепени суд у побијаном решењу.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима да је изрека побијаног решења неразумљива и противречна сама себи као и разлозима образложења, због које повреде закона окривљени преко браниоца не може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић